

Det ærede Medlem hævdede dernæst den Opfattelse, at Udgifterne vilde blive større end anslaaet, og som Grund hertil nævnte han, at nu var der 3 Kontorer, hvortil Udgiften var 50 000 Kr., medens vi har regnet med en betydelig mindre Udgift. Jeg synes ikke, der behøver at være nogen Uoverensstemmelse mellem Virkeligheden og hvad jeg har sagt, thi det er klart, at 3 Kontorer med 3 Levebrød, 3 Bestyrere, o. s. v. maa blive dyrere end den Ordning, der her er Tale om, hvor det lægges sammen med Mønstringsvæsenet, og hvor det bliver en sideordnet Virksomhed for Mønstringsbestyreren at lede denne Arbejdsanvisning.

Det ærede Medlem gjorde saa forskellige Bemærkninger om de Selskaber, der selv besørger Forhyringen. Dette vil heller ikke være udelukket i Fremtiden, og dersom disse Selskaber synes, at det er en god Ordning, saa er der ingen Mennesker, der tænker paa at berøve dem denne gode Ordning.

Det ærede Medlem gik ud fra, at Erstatningerne til de nuværende Forhyringsagenter vilde blive meget store. Det kan jeg dog slet ikke tro, og navnlig vil der ikke blive megen Erstatning, hvis de skulde nægte at paatage sig Tjeneste i den nye Ordning. Hvis man tilbyder Folk en rimelig Løn for et Arbejde i Fremtiden i Stedet for det, der berøves dem, saa kan jeg ikke tro, at der kan blive Tale om Erstatning til saadanne Folk, og overhovedet vil Erstatningerne naturligvis kun kunne blive særdeles minimale. Der er intet i den gældende Forhyringsordning, der bestemmer, at de paagældende Folk for Tid og Evighed skal have den Bevilling, de har faaet. Hvis man ophæver ved Lov andre Bevillinger, Beværterbevillinger og hvad der i øvrigt findes af Bevillinger, saa ved jeg intet om, at man skulde have nogen Følelse af, at noget stort Erstatningsansvar af den Grund paahviler Staten.

Endelig nævnte det ærede Medlem, at efter hans Mening var Lovforslaget ikke i Overensstemmelse med Konventionen. Heller ikke her kan jeg tage alt for tungt paa, hvad det ærede Medlem i den Henseende mener. De Raadgivere, Ministeriet har til Raadighed, er formentlig ogsaa i Stand til at bedømme Jura og Konventioner og Lovbestemmelser, og selvfølgelig vilde Lovforslaget ikke være blevet forelagt, hvis man i Ministeriet og blandt Ministeriets Vejledere havde næret mindste Tvivl om, at Konventionen og Lovforslaget var i Overensstemmelse med hinanden.

Det ærede Medlem gjorde endvidere

nogle Bemærkninger om, at man altsaa her vilde oprette en Ordning for København, der gav gratis Arbejdsanvisning, medens man udenfor København vilde bevare en Ordning, hvor Rederne og Mandskabet selv skulde betale. Det fremgaar jo af Lovforslaget, at det er en Overgangstilstand, man tænker sig, en Overgangstilstand for en Række Byer, af hvilke kun ganske enkelte spiller nogen som helst nævneværdig Rolle. Der er jo Byer blandt dem, der har Forhyring nu, hvor det ved Ledighed overhovedet ikke er muligt at faa nogen til at paatage sig Forhyringsagentens Virksomhed, fordi Fortjenesten ved at skaffe Mandskab er alt for ringe til, at Folk vil have med det at gøre. Det er kun faa Byer, der kan komme i Betragtning som betydende, og det fremgaar af Forslaget, at det er Hensigten efterhaanden at iværksætte Ordningen ogsaa udenfor København. At det skulde blive nogen uoverkommelig Fordyrelse af det hele, kan jeg ikke ret vel indse. I alle Tilfælde kan det ikke nægtes, at for Skibsfarten kan denne Lov ikke siges at være en ny Byrde. Jeg har ellers hørt flere Gange, særlig i den senere Tid, at Skibsfarten jamrer og beklager sig over, at de selv maa betale til Forhyring og andre nødvendige Foranstaltninger, og jeg synes da egentlig, det er forbavsende, at man saa fra Rederkredse mener at maatte gå imod en Ordning, der dog har til Hensigt at lette Rederne for den ikke uvæsentlige Byrde, som Forhyringen jo dog maa udgøre.

Jeg maa altsaa fremdeles anbefale, man søger at naa til en mere velvillig Behandling af disse Forslag end den, disse to ærede Ordførere tilkendegav Villie til, og da Sagen tidligere ved Konventionsforslagenes Behandling har været underkastet megen Behandling, skal jeg ikke fordybe mig stærkt yderligere i Forslaget.

Jeg skal kun i Anledning af det ærede Medlem Hr. Niels Petersens Bemærkninger sige, at det er kun rimeligt ogsaa at overveje de Tanker, det ærede Medlem fremsatte om, at man i Stedet for Statsforhyring skulde gaa over til at samle ogsaa Forhyringsvæsenet under de offentlige Arbejdsanvisningskontorer. Det er muligt, at det for Rederne vil være en mere tiltalende Tanke at faa Forhyringsvæsenet ind under den kommunale Arbejdsanvisning end at faa disse Statsforhyringskontorer. Jeg kan for mit Vedkommende ikke have noget imod, at denne Tanke overvejes, og hvis man mener, at det er en bedre og mere fremkommelig Vej, saa gør det selvfølgelig i og for sig det samme.